

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Gn 6, 13 – 22

Text: Mt 24, 36 – 39 *O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny - takový bude i příchod Syna člověka.*

Za týden začíná advent. Víme to, protože se můžeme podívat do kalendáře, kde si snadno zjistíme, že advent, tedy česky „příchod“ nastane letos v neděli 3. prosince. Co s námi tato povědomost o datu příchodu dělá? Pro mnohé je to signál: brzy budou Vánoce. Musím stihnout ještě to a ono. Musíme finišovat v práci. A začneme si naříkat, jak nestíháme, jak ten čas rychle běží a ještě více si uvědomujeme hektičnost doby. Ale možná, že to máte jinak. Možná máte naopak radost, že už je tu konečně ten čas, kdy se můžeme zklidnit, usebrat, věnovat se konečně myšlenkám na blízkost Božího království. Někomu v tom pomáhá i fakt, že už ani nijak hekticky pracovat nemůže, protože už nemá potřebné síly, zdraví, energii. Co pro vás znamená vědomí, že za týden tu máme advent?

A teď si představte situaci, kdy nemáte ani tušení, že 3. prosince začne advent. Prostě o onom dni nevíte. Den jako den. Přesně tuto situaci předpokládá dnešní text: „O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.“ To je reálný obraz celého našeho života. Nikdo z nás nevíme dne ani hodiny. A s touto nevědomostí musíme umět žít.

Nejprve se ptajme, co vlastně znamená „onen den“ o kterém je tu řeč. O jakém dni a hodině neví ani andělé, ani Syn, jenom Otec sám? Pro odpověď se musíme vrátit na samý začátek kapitoly. Učedníci se tam ptají Ježíše: „Pověz nám, jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!“ Takže o to tu jde, bratři a sestry. O Kristův příchod a skonání věku. Z toho nám plyne dvojí poučení:

1) To první: Tento věk je konečný. Stvoření spěje k jakémusi cíli. Čas nepoplyne věčně. Konec konců je to dnes všeobecně přijímaná teorie, že před vznikem světa čas neexistoval, tudíž nebude existovat ani po jeho konci. Pro neexistenci plynutí času používáme termín věčnost. A přeneseme-li to do osobní lidské roviny, běžně mluvíme o odchodu člověka na věčnost, tedy do onoho bezčasí. To si však neumíme představit, a proto nás to děsí. Ale Písmo svaté nás neopouští našemu děsu. Zvěstuje evangelium, které se k tomu tajemnému konci nějak vztahuje a vyjadřuje.

2) A tu je druhé poučení: Písmo říká, že na tom konci nás nečeká prázdno, nicota či marnost, ale Kristus. Jeho příchod. To slovo „příchod“ vyjadřuje, že iniciativa je na Boží straně. Není to člověk či lidstvo, které se blíží ke svému konci, ale je to Bůh, který se blíží k nám. Bůh, který přichází. Lidstvo ani nemůže nějak uspíšit či naopak zdržet skonání tohoto věku. Je to plně v Boží režii. Není to ani ponecháno na naší víře, tedy zda tomu věříme či nikoliv. Kristus jednou přijde nezávisle na našem přání nebo přesvědčení.

Z toho, co jsme si dosud řekli, tedy že se jedná o konec tohoto světa, konec věků a Kristův příchod, bychom mohli nabýt dojmu, že v této chvíli o nic až tak akutního nejde. Že jednou nastane konec, s tím pochopitelně počítáme. S tím ostatně počítají všichni, to není jen záležitost křesťanské víry. Vědecky vzato, zánik, konec tohoto světa, jak jej známe, je nezpochybnitelný fakt. Ale nebudeme přece takovými bláznými, kteří vypočítávají datum konce světa a stanovují Synu člověka termíny, kdy a na které hoře ho budeme čekat. Vypočítávat konec světa nemá pro nás smysl.

My to víme, odsuzujeme, když se o to někdo pokouší, a přesto i my, bratři a sestry, v duchu takto počítáme. Počítáme s tím, že to nebude zrovna teď. A že ještě stihneme aspoň dnešní oběd. Ale jak to můžeme vědět? Vždyť „o onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.“ Co to znamená? Že nás chce farář z kazatelny strašit Božím soudem?

Bratři a sestry, jestli je pro vás Kristův příchod důvodem ke strachu, pak vás klidně strašit budu. Ale pak nerozumím tomu, proč se modlíte „přijď království tvé“, jestliže vás jeho příchod děsí.

Pravým důvodem, proč o onom dni a hodině neví nikdo, je to, abychom se těšili. Nejlépe to umí prožívat děti. Nevím, jestli už máte nakoupené vánoční dárky, ale přece také nechcete, aby děti věděly, kam jste je schovali a nechcete, aby je objevily dříve, než v pravý čas. To by pak pokazilo radost všem. Prozradit někomu dopředu příjemné překvapení znamená zkazit mu radost. Těšení se na Kristův příchod prostě patří k adventu. Advent není postní období. Znamená: „Ženich přichází. Bude svatba. I ty vejdi v radost Pána svého!“

Bratři a sestry, hezky se to poslouchá, ale tak jednoduché to zase není. My víme, že příchod Páně znamená pro věrné křesťany spásu – což je taková věroučná floskule. Jak ovšem ta spása vypadá v praxi? Čtème ten dnešní text dál: „Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny - takový bude i příchod Syna člověka.“

Když jsem řekl, že čekání na příchod Páně má být naplněno nadšeným těšením se a neskrývanou radostí, byl to spíše popis ideálu, který nezohledňoval plně skutečnost. Ježíš nám ovšem nabízí realističtější obraz. Připomíná ze Starého zákona situaci těsně před potopou. Tam právě ti, kteří naopak žádný příchod „onoho dne“ nečekají, tak hodují, pijí, žení se a vdávají, prostě si užívají na svatební hostině. Zatímco spravedlivý Noe se svou rodinou dřou na lodi, jejíž budování a stavba se zdá být naprosto nesmyslná. Investovat do korábu, který nemá šanci se ani odlepit od země, je leda důvodem k posměchu. A co teprve, až si Noe i s rodinou vlezou do archy, zatímco ostatní se oddávají nevázané zábavě. Jak teď vypadá v očích lidí ta Noemova spása? Celý život se dřeli, aby postavili archu, a teď, zatímco ostatní hodují, Noe i jeho rodina leží v obrovské dřevěné truhle a čekají na spásu. Není to k smíchu? Vlastně, spíš k pláči?

My však víme, že onen den, den příchodu Páně, nakonec všechno obrací. Jedni hodovali, pili, ženili se, vdávali se a... utopili se. Druzí, ti připravení, jsou zachráněni k novému životu. Vstoupit na loď s vírou, že v chaotickém vlnobití, kde není v dále vidět břeh, nepůjdou ke dnu, to není jednoduché. Myslím, že nějaké velké těšení asi Noe neprožíval. Do archy jistě nešel s nadšením. Jeho víra byla spíš poslušným odevzdáním se do milostivé náruče Boží. Ale kdyby Hospodinu nevěřil, žádnou archu by jistě nestavěl. Místo toho by asi raději jedl, pil, hodoval a ženil se s dalšími a dalšími ženami.

Bratři a sestry, co tedy pro nás plyne z vědomí, že o „onem dni“ prakticky nic nevíme? Buď můžeme spěšně hodovat už teď pro jistotu, kdyby žádná svatební hostina v „onem den“ nenastala. V takovém případě ovšem riskujeme, že nás ten den, až přijde, zastihne jako zloděj, který nám všechno vezme. Anebo můžeme s Noemovou poslušností a důvěrou budovat ve svém životě loďku víry a naděje a onen den čekat klidně a tiše. Čím dřív s tím začneme, tím méně se budeme v adventu honit, stresovat a hekticky se plašit. Místo toho se budeme moci zklidnit, usebrat, a těšit se konečně myšlenkami na blízkost Božího království.

Modlitba: *Pane, věříme ve tvou předivnou moc, která nás tiše obestírá. Naše víra svědčí, že v Kristu Ježíši jsi s námi právě ty, Bůh Všemohoucí. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane, modlíme se za ty, kterým občas závidíme úspěch a bezstarostnost. Dej, ať je nepotká nic zlého. Stejně tak prosíme za lidi ustarané, úzkostné a bezradné. Dej, ať naleznou východisko. Modlíme se za lidi, kteří nemají o tobě ani ponětí. Kterí netuší, co chystáš. Dej, ať jsou překvapeni tvou láskou a milostí. Prosíme za lidi, kteří nemají co do úst. Dej, ať se o nich svět dozví. Prosíme za lidi, kteří jsou přesytni ruchem dnešní doby jejími vymoženostmi. Dej jim okusit blahodárny zážitek ztišení a dopřej jim spocínout na pustém místě. Modlíme se za přicházející dny, přehlušené křiklavými nabídkami tohoto světa. Dej, ať lidé naleznou to, co hledají a ne to, co jim kdo vnutí. Pane, u tebe je dobře. Přijď i k nám se svým královstvím.*